

Draft 1
2025

PARTY LIFE (WIP NÁZEV)

napsal

Ondřej Šíma

Website ondrejsima.cz
Phone +420 725 975 865
E-mail ondrejxsima@gmail.com

INT./EXT. AUTO - DEN

V celém autě panuje letní dobrá atmosféra, jakoby byla vystřiženou scénou z Raftáků nebo Snowbordáků.

V rádiu auta hrají české vypalovačky. Na sedadle spolujezdce sedí FILIP, 20 let, kruhy pod očima a čepice. Trapně se usmívá při pohledu na rádio.

FILIP

A na tohle ses snažil sbalit co, důchodák?

VAŠEK, 20 let, ve svetru s límcem a úplými rifllemi, sedí za volantem.

VAŠEK

Tak myslí si co chceš, že jo, ale statistiku nezapřeš. Ani nevíš, jak dneska letí *retropárty*.

FILIP

Ty seš fakt ztracenej případ, to už i Johnny má větší šanci.

JOHNY (Jan Vitoch), student střední školy s načechranými vlasy (fluffy hair) a zlatým řetízkem kolem krku, se vykloní dopředu ze zadního sedadla auta.

JOHNY

Si vsaď, vymetám druhák jako kominík vole.

Vašek protáčí panenkami.

FILIP

Neříkals tohle náhodou i v prváku?

VAŠEK

A nechceš se třeba připoutat?

JOHNY

Víte co? Tak si oba třeba naserte.

Johnny se posadí více dozadu. Filip s Vaškem se na sebe usmívají.

Auto projíždí kolem cedule Zlín, čehož si všimne Filip.

FILIP

Zlín... město snů, příležitostí a domácí limonády za kilo. Už abych odsad' vypadl.

Je trapně тихо.

Přerušují ho pouze vypalovačky z rádia. Vašek se nadechne, jakoby se chystal říct něco citlivého, přičemž má stále oči na vozovce.

VAŠEK

A co Julča? Jak té se vůbec vede?

Filip je chvíli zticha, pak polkne a falešně se usměje.

FILIP

(Neupřímně)

Jo... má se fajn.

Johny se podívá do země, jakoby nad něčím uvažoval.

Vašek se mlčky dívá před sebe.

Johny pohlédne na rádio, kde přeskočí současná písnička na píseň Být stále mlád od Karla Gotta.

JOHNY

Ale no tak hoši, tahle je moje oblíbená!

Vašek pouze zamyšleně hledí na silnici.

Filip zvedá hlavu a zákeřně se směje.

FILIP

Gott? To jste se na mě s Váňou nějak domluvili?

Johny se nahýbá dopředu, Vašek se na něho s vražedným pohledem otáčí.

JOHNY

(Synchronně s písničkou, ale falešněji)

Ten kluk toužil výš a měl velký cíl, zpíval i žil plně a ze všech sil. Snad mi z něj kousek ještě ve mně zbyl, ten hezký český hlas se mi vrátí.

VAŠEK

A to mi povídej něco s důchoďákem...

Filip se podívá Vaškovi přímo do očí. Zvýší hlasitost hudby na maximum.

Filip i Johny zpívají refrén, mezitím co schválně přehnaně artikuluje a dívají se na Vaška, aby se přidal.

FILIP/JOHNY (CONT'D)

(Synchronně a zapáleně)

Být stále mlád, to bych si přál být stále mlád. Vzepřít se jednou provždy kalendáři, jen mládí nikdy stárí.

Vašek protáčí oči.

FILIP/JOHNY/VAŠEK (CONT'D)
 (Synchronně)
 Být stále mlád, zkouším to dál být,
 stále mlád. I přes ty známky času
 ve své tváři, BÝT STÁLE MLÁÁÁD!

INT. JOHNYHO TŘÍDA - DEN

Třída je poměrně rušná. Několik skupinek se spolu baví, nikdo nemá připravené věci na učení.

Johnny vchází do třídy. Před lavicemi stojí skupinka tří holek a dvou kluků. Johnny přichází až za nimi.

HOLKA 1
 (Sarkasticky)
 Takže si jezdila jen na koni jo?

Celá skupinka se směje.

HOLKA 2
 Nech toho, kolik ti je, dvanáct?

JOHNY
 To mi připomíná, víte jaký je
 rozdíl mezi tím když chcípne kůň a
 když krájíš cibuli?

HOLKA 1
 No?

JOHNY
 Žádný, brečíš u toho, ale do guláše
 to prostě patří.

Johnny se zasměje.

Všichni ostatní mlčí a jen se na něj pohrdavě dívají.

Johnny se pomalu přestává smát.

Chvilí se pouze skupinka dívá na Johnnyho a Johnny na ně.

Následně Johnny prochází skupinkou až do zadní lavice. Po odchodu se skupinka začíná smát.

JOHNY (CONT'D)
 (šeptem)
 Jen se smějte, dementi.

INT. TŘÍDA - DEN

Filip dlouze zívá. Vypadá ospale. Podívá se do sešitu na nakreslenou lebku.

Najednou se všichni žáci ve třídě zvednou a odcházejí. Hodina zřejmě končí.

Filip si schovává sešit do tašky, přičemž všichni, až na učitele, postupně ze třídy odchází.

Učebna je prázdná, pouze učitel ještě sedí u stolu a Filip si balí věci.

Někdo vbíhá do třídy. ZUZKA, zhruba dvacet let, mikina, barevné rozcuchané vlasy.

Filip ji chvíli nevnímá, strčí knihu do batohu a zapne ho. Když Zuzka zvedá batoh ze svého místa naproti Filipa, jejich pohledy se krátce střetnou. Má rozmazaný make up, zřejmě od breku. To Filip vidí, avšak nijak nereaguje. Její ruka je odhrnutá, než se na ni Filip zaměří, Zuzka si hbitě natahuje rukáv.

Rychle batoh hodí přes rameno. Se skloněnou hlavou odchází.

Filip vstává a přichází ke stolu, kde sedí učitel MATĚJ HRADECKÝ, postarší muž s delšími šedivějšími vlasy.

FILIP

(S vynuceným úsměvem)

Dobrý den, údajně jste mě chtěl vidět, tak jsem tady.

MATĚJ HRADECKÝ

(S úsměvem)

Zdravím, Filipe, ano, chtěl. Slyšel jsem, že nám chcete utéct do Prahy.

FILIP

Už to tak vypadá.

Filip se falešně pousměje.

MATĚJ HRADECKÝ

Tak to vám přeji samozřejmě hodně štěstí, student jako vy ho bude zajisté potřebovat.

Matěj hradecký se pousměje.

FILIP

Prosím?

MATĚJ HRADECKÝ

Pouze bych vám poradil, abyste nepodcenil přípravu... můžete začít například chozením na mé přednášky včas.

Matěj hradecký se opět pasivně agresivně pousměje. Filip nenápadně mačká popruh aktovky, aby uvolnil zlost.

Chvilí je trapné ticho.

FILIP
Myslím, že už mi bude začínat
doktorský seminář.

MATĚJ HRADECKÝ
Výborně. Tak na shledanou... a
hodně štěstí.

Filip odchází rychlou chůzí.

EXT. PŘECHOD, CHODNÍK - NOC

Je pozdní večer, město už spí.

Filip s Johnym a Vaškem stojí u přechodu a čekají na zelenou.

Filip je viditelně ve stresu. Neklidně přenáší váhu z nohy na nohu.

FILIP
... a pak řek a hodně štěstí.

JOHNY
Čůrák.

Rozsvítí se zelené světlo. Rozejdou se po přechodě.

VAŠEK
Tak zase na druhou stranu...

FILIP
Na druhou stranu co? Však učí
vole... sociální vědu nebo tak
něco.

Vašek nadzvedne obočí. Diví se, že Filip nezná ani název předmětu.

Všichni tři pokračují dále po chodníku.

EXT. BUDOVA - NOC

Pod lampou u neznámé budovy stojí Filip, Johnny i Vašek.

FILIP
To je prostě v prdeli, ta škola mě
fakt zabíjí.

Vytáhne z kapsy marihuanovou cigaretu a zapalovač.

JOHNY
Mi povídej.

Roztřepanýma rukama si snaží zapálit. Nakonec se mu to povede, potáhne si.

FILIP

Johnny, kamaráde, tohle musíš zkusit.

VAŠEK

Johnny? Ten může být rád, že má vůbec občanku.

FILIP

Zaprvé, tebe jsem se na nic neptal.

Potahuje si.

FILIP (CONT'D)

Zadruhé, jak se říká, co se v mládí naučíš... Tak co ty na to?

Filip se podívá na Johnnyho, ten se jen nervózně usmívá.

JOHNY

Dneska to úplně nefeeluju brácho, ale dík.

FILIP

Trapáci.

Filip si znovu potahuje.

Johnny vytahuje z kapsy fix a píše svou přezdívku na stěnu budovy.

VAŠEK

Můžeš na tu zeď přestat čmárat? Co kdyby to byl tvůj barák?

JOHNY

Neboj se, Váňo, tohle je stejně opuštěný... teda aspoň myslím.

VAŠEK

O to hůř, je to jako bys někomu kreslil na hrob.

JOHNY

Náhodou, mít graffiti na hrobě by bylo cool jak svině.

Vašek si povzdechne.

Filip si naposledy potahuje ze skoro dokouřené marihuanové cigarety.

FILIP
Hoši, nevím jestli mi místo té
majoránky neprodali nějaké oregáno,
vždyť to vůbec nenajíždí.

CUT TO:

INT. PARK - NOC

Všichni jdou cestou v parku, která je osvětlena pouličním
osvětlením. Jinak se všude rozprostírá ticho a tma.

Filip se neskutečně směje. Marihuana na něj plně působí.

FILIP
(přerušovaně smíchem)
Ale ne... poslouchej... to si
prostě musíš užívat ten život.

Johnny se usmívá.

FILIP (CONT'D)
Ne jako tady pan... profesor.

VAŠEK
Uklidni se, jo, ty tady studuješ
pajdák.

FILIP
Tak pozor, pan profesor se nám
naštval.

Následuje záchvat smíchu, všichni se zastaví u lavičky.

Filip si sedne a podívá se před sebe. Něco vidí a začne se
hrozně smát.

FILIP (CONT'D)
Hej Johnny, Johnny, pojď sem...

Johnny si přisedne k Filipovi.

VAŠEK
A jéje...

FILIP
Hráč, nebo sráč?

Johnny se chvíli zamyslí.

JOHNY
(Se smíchem)
Jasně že hráč vole, nejsem jak
támhle Váňa.

Vašek se dívá do země. Přes vtipnou scénérii mu situace
zřejmě není příjemná.

FILIP
Vidíš támhle toho bezděáka?

Johnny vidí za keřem před nimi na lavičce ležet bezdomovce.
Přikývne.

FILIP (CONT'D)
(se smíchem)
O co... o co, že mu nepojebeš ten
jeho batoh.

Vašek se na Filipa a Johnnyho vážně podívá.

Johnny se zaráží.

JOHNY
Ty vole...

VAŠEK
(Zodpovědně)
Já si myslím, Johnny, že bychom měli
brát Filipa trochu s rezervou,
přece jen je pod vlivem...

FILIP
Drž hubu. O co ti vůbec jde?

VAŠEK
Zaprvé bych byl nerad, kdyby tě pan
bez domova pozdravil hezky po
Londýnsku. Navíc co když v tom má
vodu, jídlo? Pro nás je to
samozřejmost, ale pro něj...

FILIP
Seru na vodu, seru na jídlo... a
seru i na tebe! Johnny, brácho,
neposlouchej ho.

VAŠEK
Hele, je mi jedno, že si máš
potřebu něco dokazovat, ale
nemusíš do toho zatahovat
Johnnyho. Aha, takže teď je to
moje chyba.

FILIP
Co to meleš, já nemám potřebu
si nic dokazovat. Možná kdyby
ses nechoval jako sračka by
se s tebou i někdo kromě nás
bavil.

Chvilí je ticho.

VAŠEK (CONT'D)
Ne, tohle poslouchat fakt nemusím,
dělejte si pro mě za mě co
chcete...

Vašek rychlou chůzí odchází.

JOHNY
Co to sakra bylo?

FILIP
Neřeš, on takhle Váša občas zblbne,
ale neboj, bude v pohodě.

Filip se podívá skrz křoví na bezdomovce, který nejspíše spí.

FILIP (CONT'D)
Tak co, jdeš, nebo jsi taky sračka?

Johnny si sundá batoh a položí si ho vedle Filipa.

JOHNY
Čum a uč se.

Johnny v běží mimo obraz.

Z POHLEDU FILIPA SKRZ KŘOVÍ

Johnny vychází po cestě směrem k bezdomovci. Nervózně se rozhlíží okolo sebe. Pomalu bere bezdomovcův batoh ležící přímo pod lavičkou u jeho hlavy.

Jakmile jej zvedne, utíká odkud přišel.

Dobíhá k Filipovi.

FILIP
Ty blázínku, tys ho fakt sebral!

Filip propadá záchvatu smíchu.

JOHNY
Ale prosím tě, po cestě jsem se posral jen třikrát!

Oba se smějí.

BEZDOMOVEC
Vy parchanti!

Johnny si všímá vstávajícího bezdomovce.

JOHNY
A do píči... dělej, zdrháme.

Filip popadá batoh.

Oba vstávají a utíkají nočním parkem, přičemž Filip se stále nepřičetně směje. Filip zakopává a batoh pouští.

FILIP
Sakra, můj batoh!

JOHNY
Ser na batoh a běž.

Dobíhají až na kraj parku, dále už pokračuje jenom město.
Zastaví se.

JOHNY (CONT'D)
Tak co?

FILIP
Tady se rozdělíme.

Oba běží opačnými směry.

FILIP (CONT'D)
(Z dálky)
A nezapomeň na zítřek!

Běžící Johnny jen zvedá palec na souhlas.

FADE OUT.

INT. KOUPELNA - RÁNO

Filip přichází do koupelny se zrcadlem. Je rozcuchaný a zívá, před chvílí vstal. Umývá si zuby.

INT. FILIPOVY KOLEJE - DEN

Filip vychází ze společné koupelny do chodby s dveřmi do jednotlivých pokojů. Tam na křesle sedí JIRKA, dvacet let, brýle.

JIRKA
Ahoj, nešel bys dneska s námi na...

FILIP
Dneska ne.

Vchází do svého pokoje a zavírá za sebou.

Jirka si povzdechne.

INT. FILIPŮV POKOJ - DEN

Filip sedí v potměšlém pokoji. Venku prší. Jeho stůl je pokryt papíry, sešity a rozevřenými knížkami. Osvětlen je jednou malou lampičkou. Za ním se nachází postel s neposkládanou peřinou, na jeho levé straně okno a na pravé dveře.

Místo toho, aby však studoval, projíždí tiktok na svém telefonu. Z listu, který měl celý vyplnit a vyplněno je pouze jméno. Je jasné, že práci nevěnuje příliš velkou pozornost.

Z ničeho nic Filipovi někdo volá. Je to JULČA, 20 let. Filip se narovná, oddechne si a hovor přijme.

FILIP

Haló?

JULČA

(z telefonu)

Ahó... jen jsem se chtěla zeptat,
jak se máš?

FILIP

Jo, jo dobře, v pohodě.

Mluví mile, ale v jeho obliji lze spatřit spíše otrávení.
Odkáže si.

FILIP (CONT'D)

Jen... jen toho mám teď fakt hodně,
ve škole nám dávaj fakt zabrat, už
několik nocí jsem kvůli úkolů skoro
nespal.

JULČA

Aha, tak to bys asi na víkend
nemohl přijet...

FILIP

Proč, stalo se něco? Je ti dobře?

JULČA

Jo, všechno v pohodě. Jen bych tě
ráda viděla...

Chvilí je ticho.

FILIP

No, tak uvidíme, jak to bude
vypadat, fakt jsem z té školy
vyřízený, už abych byl v té Praze.

Lze slyšet Julčino zaražení, nádech, jako by chtěla něco
říct, začíná však později.

JULČA

Jo, jasně... hlavně ať jsi
spokojený. Něco jsem ti nakreslila,
včera jsem ti to poslala.

Filip si promne oči.

FILIP

Jo, jasně.

FILIP (CONT'D)

Tak... já už budu muset končit.

JULČA
Okej a pozdravuj ode mě kluky.

FILIP
Mhmm...

JULČA
Miluju tě, čau čau.

Filip se nadechne.

FILIP
Jo, ahoj.

Položí.

Promne si obličej, jeho oči jsou skelné. Ztěžka oddechuje.

Dívá se na prázdný papír. Mobil schovává do tašky, bere propisku a vyplňuje zápis na téma Vědecká metoda.

INT. OPUŠTĚNÁ BUDOVA - NOC

Budova je prázdná. Lze slyšet profukující vítr. Místo působí podivně ponuře, skoro až mrtvě. Ve tmě se skrývají hromady zaprášených a rozbitých věcí.

U jediného světla pouliční lampy z okna, stojí Johny a nervózně si hraje s řetízkem okolo krku. Ve tmě vysoko nad ním a v nedosvitu světla kamera vidí graffiti černé lebky.

Najednou zaslechne rozléhající se kroky. Přibližují se. Kroky se zastaví. Lze slyšet pouze Johnyho dech a mírné bušení srdce.

Ve dveřích do prázdné opuštěné místnosti vchází Filip s úsměvem na tváři. Johny si oddechne. Filip přichází až k Johnymu.

FILIP
Ses podělal, co?

JOHNY
Magore, mi ani nemluv. Měls tu být už deset minut, vole.

Filip se usmívá. Situaci nebere vážně.

FILIP
Ale hovno, nesmíš to tak hrotit, podívej se na mě, jak jsem v chillu.

Filip pokládá tašku pod okno. Vytahuje z kapsy krabičku, jejíž otevření odhaluje dvě ubalené ruličky připomínající cigarety.

FILIP (CONT'D)
Tak co, platí to pořád?

JOHNY
(Nervózně)
Víš, já nevím...

FILIP
Podívej, ty to pořád nechápeš.
Tohle není žádná levná majoránka za
dvě kilča od Zuzky. Tohle je
prvotřídní zboží ze Španělska.

JOHNY
(Mírně sarkasticky)
Neříkals, že ten Španěl neuměl ani
slovo anglicky a že ani pořádně
nevíš, co to je?

FILIP
Stačí mi vědět, že tam je špetka...
hop šup prášku. V tom jsou
Španěláci přeborníci.

Johnny se na Filipa nedůvěryhodně podívá.

FILIP (CONT'D)
Ale prosím tě, bude to v klidu.
Věříš mi snad, ne?

JOHNY
Jasně, že jo, víš že jsi pro mě jak
starší... lehce postižený brácha...
Jenom je to pro mě poprvé, chápeš.

FILIP
Hele, do ničeho tě nutit nebudu,
když tak se sjedu sám, ale nevím...
Je to, jako bys řek ultra-nadržený
holce, ať si jde... hrát sama,
protože se na to zrovna necítíš.

Johnny vykulí oči. Nevěřičně s mírně otevřenou pusou hledí na Filipa.

JOHNY
Tohle byla ta nejhorší věta, kterou
mi kdy kdo řekl.

Oba se smějí.

Johnny přemýšlí.

JOHNY (CONT'D)
Takže jedinečná příležitost, říkáš?

Johnny se začne usmívat.

FILIP
Jedinečná příležitost...

Pousměje se.

JOHNY
Tak to sem tu ultra-nadrženou holku
dej.

Bere si ubalenou marihuanovou cigaretu. Se smíchem jej
následuje Filip.

FILIP
No vidíš, vole, ani to nebolelo...
Máš zapik?

JOHNY
Si vsaď.

Johny zapálí nejdříve Filipovi, následně sobě.

JOHNY (CONT'D)
Z tohotohle se ti moji přiblíží
spolužáci doslova poserou.

Filip si potahuje mimo obraz.

Johny si potahuje.

Vše se najednou zpomaluje.

Vydechne kouř.

Filip vydechne taktéž.

Johny se směje, jeho úsměv však pomalu přechází do
znepokojení.

Něco je špatně.

Ubalená cigareta mu padá z ruky na zem.

Johny se zmateně a křečovitě rozhlíží okolo sebe. Vydá ze
sebe několik neurčitých zvuků.

Snaží se cíleně vykašlávat, jako by měl něco zaseknuté v
krku.

Už nemůže vůbec dýchat, dusí se.

Filip se taktéž přestane smát.

Johny padá k zemi. Padá na záda.

FILIP
(Mírně sarkasticky)
Tak na tohle ti fakt nesko...

Sahá si na krk, snaží se dýchat, ale nemůže.

FILIP (CONT'D)
(Nervózně)
Do prdele, Johnny, to bude v
pohodě... hlavně v klidu, dýchej.

Filipovi lze vidět na očích čiré zděšení.

Filip si prohledává kapsy, ale nemůže najít mobil.

FILIP (CONT'D)
Kurva, kurva, kurva!

Vyhazuje z kapsy zmuchlaný kapesník. Otáčí se k tašce u okna a bere ji. Rychle ji otevírá a snaží se vyhrabat mobil.

Johnymu postupně volně spadnou ruce a začnou se mu mírně třepat.

Filip nachází mobil, rychle jej třesoucímá se rukama odemyká. Naťuká číslo 155.

Zarazí se. Podívá se na marihuanovou cigaretu a následně na Johnnyho, kterému se mírně už třepou i nohy.

Filip drží prst nad tlačítkem zavolat a váhá. Nakonec ruku s mobilem pomalu oddaluje a strká si mobil do tašky

Zvedá se ze země.

V čirém zhrození se dívá na Johnnyho, tomu už fialoví rty, uši, špička nosu a konečky prstů.

Pomalu se otáčí a odbíhá pryč.

EXT. ZASTÁVKA - NOC

Filip přebíhá cestu. Drogy na něj začínají působit, proto neběží úplně rovně, jakoby kličkoval.

Než přibíhá na zastávku, zakopává o obrubník.

Znovu se však zvedá, nasazuje si kapuci a kulhavě přibíhá k lavičce na zastávce, kde sedí postarší PANÍ, 60 let. Filip se dívá do země.

FILIP
(Udýchaně)
Telefon... Prosím... Záchranku...

Paní vytahuje z kabelky mobil a neochotně ho podává Filipovi.

Filip mobil paní prakticky vyrvává z ruky a vytáčí na něm číslo 155.

Přiloží si mobil k uchu.

MOBIL
Záchranná služba Zlín, jak vám mohu
pomoci?

CUT TO:

TMA.

Lze slyšet zvuky větru. Připojují se k tomu lapavé dechy, které se postupně zhlasiťují.

OBRAZ.

Filip s leknutím otevírá oči a promne si je.

INT. KOUPELNA - DEN

Filip si opět myje zuby ve sdílené koupelně před zrcadlem.

Vyplivuje zubní pastu, umývá si ústa a když zvedá hlavu, podívá se do zrcadla přímo na svůj odraz.

Jeho tvář se zkřiví, když ho zachvátí neskutečná vlna úzkosti, jakoby se měl každou chvíli zhroutit. Nicméně si promne obličej a s mrtvým výrazem se opět podívá na svůj odraz.

Odchází.

INT. CHODBA, ŠKOLA - DEN

Filip s batohem prochází s prázdným výrazem po chodbě.

Zachvátí ho paranoia.

Jak prochází, všichni studenti se na něho otáčejí a pohrdavě se na něj dívají.

Čas se táhne. Každou jednu vteřinu se na něj někdo dívá.

INT. TŘÍDA - DEN

Filip vejde do třídy, kde mine skupinku několika studentů, která jej taktéž pozoruje.

Filip si sedá do lavice a odkládá si batoh. Nevnímá okolí.

Slyší kroky.

Někdo přichází k jeho lavici. Zastaví se.

ZUZKA
(Neslyšitelně)
Hej, nemáš náhodou fix?

Filip se stále dívá před sebe a nereaguje. Filip zvedá hlavu.

ZUZKA (CONT'D)
Dobré ráno? Fix? Nemáš?

Filip konečně začíná vnímat.

FILIP
Jo... jasně.

Chvilí hrabe v tašce, dokud nevytáhne fix, ten podává Zuzce.

Zuzka se na něj pousměje a mrkne na něj na naznačení vděku.

Filip ji pozoruje, jak odchází, přičemž mu pohled sjíždí dolů. Má na sobě oblečené úplé rifle.

Do třídy vchází učitel. Pokládá si věci na svůj stůl, podívá se po třídě a falešným úsměvem se usměje na Filipa, Filip mu falešný úsměv opětuje.

Otevírá si zápisník a podívá se na něj. Sleduje nakreslenou lebku.

Připomíná mu, co se včera stalo.

INT. OBCHOD - FILIP

Filip prochází mezi regály. Nevnímá okolí. Podívá se nahoru, kde vidí, jak jej sleduje kamera. Skloní hlavu.

Opět má pocit, že je sledován.

Chvilí stojí a dívá se do lednice s jogurty. Promluví na něj postarší PANÍ, 40 LET.

PANÍ
(nesrozumitelně)
Máš něco ve vlasech.

Filip se najednou na paní zmateně podívá, jakoby byl vytržen ze spánku.

FILIP
Co prosím?

PANÍ
Máš ve vlasech list nebo tak něco.

Filip si prohrabe vlasy, list vypadne na zem.

FILIP
Aha, děkuji.

Paní se otočí a něco si pro sebe zamumlá.

Filip vytáhne jogurt a strčí si ho do košíku.

Zazvoní mu mobil. Někdo mu volá.

Filip se podívá na číslo. Zhrozí se, po chvíli mobil zvedne.

FILIP (CONT'D)

Haló?

CUT TO:

INT. POLICEJNÍ STANICE - DEN

V malé místnosti u dřevěného stolu sedí Filip. Na stole před ním se vidí plastovou láhev s vodou a počítač. Naproti němu sedí POLICISTA, 50 let, vážný muž v košili s kravatou.

Policista si něco zapisuje do počítače, následně se otáčí k Filipovi.

POLICISTA

Takže v sobotu šestého září jste se s Janem nesetkal...

FILIP

Ne, nesetkal.

POLICISTA

Věděl jste o tom, kde se v tu noc nacházel?

Chvíli přemýšlí.

FILIP

Ne.

Policista něco napíše do počítače.

POLICISTA

Dobře. Měl Jan v minulosti nějakou drogovou minulost.

FILIP

Ne žádnou, o které bych věděl.

Policista si opět něco zapíše.

FILIP (CONT'D)

Promiňte, proč se mě ptáte na takovéto otázky a kde Joh-Honza vůbec je?

Policista se narovná a na otáčecí židli se otáčí přímo na Filipa.

POLICISTA

Šestého září jsme obdrželi anonymní telefonát o situaci, na místě byl Jan Vitoch nalezen mrtev.

(MORE)

POLICISTA (CONT'D)
 Příčinou smrti byla alergická
 reakce, přesněji tedy anafylaktický
 šok po požití psychotropní látky.

V tu chvíli Filipovi začnou slzí oči a třesou se mu ruce.

POLICISTA (CONT'D)
 (Neslyšitelně v pozadí)
 Nás zejména zajímá jak se k těmto
 látkám dostal, abychom mohli
 zabránit případnému budoucímu
 ublížení na zdraví.

INT. FILIPŮV POKOJ - VEČER

Filip leží na boku na posteli a kouká z okna. V pokoji
 nesvítí světlo.

Najednou mu začne zvonit mobil.

Volá mu Julča.

Filip nechá mobil chvíli vyzvánět, v naději, že to Julča
 vzdá.

Po chvíli telefon zvedá.

FILIP
 Čauko.

JULČA
 (z telefonu)
 Ahoj, je všechno v pohodě?

FILIP
 Jo... jasně že jo. Proč by nemělo
 být?

Rukou si promne oči. Vypadá vyčerpaně. Rozhodně není v
 pořádku.

JULČA
 Já jen, že mi Vašek psal ohledně
 toho... co se stalo Johnymu.

Filip se odmlčí, okno se mu leskne ve skelných očích.

Slyší pouze šum z telefonu.

JULČA (CONT'D)
 Haló?

FILIP
 Jo, všechno... všechno je... těžké,
 ale snažím se to nějak...
 zvládnout.

JULČA

Jsi si jistý? Kdybys cokoliv
potřeboval jsem tady pro te-

FILIP (CONT'D)

Už budu muset jít, pa.

Filip zavěsí. Padne na záda a kouká do stropu.

Chvíli se ani nehýbe.

Najedou někdo ZABUŠÍ na dveře. Filip sebou trhá.

Rychle se posadí na postel a promne si oči.

Znovu někdo zabuší.

FILIP (CONT'D)

Dále!

Jirka vchází do pokoje, který teď osvětluje světlo ze dveří.

JIRKA

Čau, asi stejně nebudeš moc, ale
jeden cápek z vyššího ročníku
pořádá nějakou retropárty, nebo co,
budou tam skoro všichni.

Filip se zamýšlí.

Odkašle si.

FILIP

Retropárty? Jen přes moji mrtvolu.

CUT TO:

INT./EXT. RETROPARTY, OBÝVÁK - NOC

Filip s Jirkou přichází k domu, ze kterého lze z venku slyšet hudbu a vidět různá barevná světla. Z cesty jdou směrem na příjezdovou cestu k domu.

Dojdou až ke dveřím a zazvoní. Otevírá jim ALEX, 23 let. V ruce má skleněnou Láhev s pivem.

ALEX

Ale, tak jste nakonec přece jen
dorazili, tak pojdte dál.

Alex ustoupí a Filip s Jirkou vchází do dveří.

ALEX (CONT'D)

Můžu ti to ukázat? Dělal jsem na
tom poslední týden...

Alex s Jirkou postupně odchází po schodech kamsi nahoru.

Filip se jde směrem k hudbě, přičemž mívá skupinku bavících se lidí s kelímky v rukou.

Přichází až ke vchodu do obývacího pokoje, kde vidí tančit spoustu lidí na staré vlnové desky. Do rytmu hudby blikají barevná světla.

Filip se rozhlíží, nikoho však nepoznává.

Najednou se za ním bez povšimnutí rozráží vchodové dveře. Z nich vybíhá Zuzka, která má monokl pod okem. Omylem vráží do Filipa.

Než stačí cokoliv říct, do dveří se vřítí ŽENA, 40 let.

ŽENA
(řevem)
Hej!

Hudba ztichne. Všichni se zmateně otáčejí směrem k Zuzce a řvoucí ženě. Vyděšená Zuzka oddechuje a dívá se na ženu.

TITULEK: Zuzka

EXT. PARK - DEN

Filip se slunečními brýlemi a kapucí sedí na lavičce v parku. Přichází k němu Zuzka.

ZUZKA
A ty chceš nakoupit jako co, pět somálských dětí?

FILIP
Musíš takhle řvát?

Zuzka si přisedá.

ZUZKA
Bože... kupuješ si trávu, ne vraždu.

Zuzka podá pytlík s marihuanou Filipovi, ten se rozhlíží okolo sebe a strká si ho do kapsy.

FILIP
To musíš být tak zlá?

ZUZKA
To ho tenkrát tvůj fotr zapomněl vytáhnout?

Zuzka se zvedá a odchází.

INT. TŘÍDA - DEN

Zuzka má opřenou hlavu o ruku. Sedí a poslouchá přednášku. Z ničeho nic přichází do třídy Filip a rychle se posadí.

Přišel evidentně pozdě. Učitel na chvíli přerušuje svůj výklad. Až se Filip rozejde na své místo, pokračuje.

Najednou Zuzce brní telefon. Zvedá se a odchází ze třídy.

INT. CHODBA - DEN

Zuzka stojí na prázdné chodbě a telefonuje.

ZUZKA

Ne, nevím v kolik budu doma.

ZUZKA (CONT'D)

Ty sis ho vybrala, taky by navíc nemusel se jen válet u telky a chlastat.

ZUZKA (CONT'D)

Takže za to můžu já?

ZUZKA (CONT'D)

Tak jste mě asi rovnou měli hodit do baby boxu!

Zuzka típne mobil.

INT. MHD - VEČER

Zuzka jede autobusem, který je téměř prázdný. Přesto sama stojí a drží se tyče. Nalevo od ní sedí jakýsi postarší MUŽ, 40 let.

Když se jejich pohledy střetávají, Zuzka se pousměje, podívá se dolů a zkousne si ret.

Muž se narovná a dívá se trochu nervózně bokem.

Zuzka se opět usměje a přitiskne se blíže k tyči.

Muž na ni pomalu obrací zrak. Zuzka si olizuje horní ret.

Autobus z ničeho nic zastaví a Zuzka z něj vyleze. Muž se zmateně dívá na informační monitor se zastávkami, rychle bere svou tašku a vybíhá za Zuzkou.

EXT. ULICE - VEČER

Muž přitiskává Zuzku ke zdi v zapadlejší ulici a vášnivě ji líbá. Zuzka chytá muže pevně za triko.

Najednou se však zaráží, její pohled sjíždí na konec ulice, kde stojí žena s nákupem v ruce.

Nákup pouští.

MUŽ

A sakra.

ŽENA

To si ze mě děláš prdel?!

Rychlou chůzí se rozejde k muži, Zuzka mezitím utíká druhou stranou ulice

ŽENA (CONT'D)

(V pozadí)

Takže ty mě tady podvádíš s nějakou mladou courou, jo?!

EXT. NÁMĚSTÍ - NOC

Zuzka kulhá, přitom co jde náměstím s flaškou levné vodky v ruce.

Opírá se o lampu a napije se.

Na lavičce vidí sedět MLADÍKA, 25 let.

Ještě jednou se napije.

EXT./INT. PARKOVIŠTĚ, AUTO - NOC

Na prázdném parkovišti stojí jen jedno auto, které se podivně hýbe.

Na zamlžené okno dopadá ruka Zuzky, v pozadí lze vidět její obličej při tom, jak souloží.

Na sedadle leží prádlo, včetně toho spodního.

EXT. LAVIČKA - DEN

Zuzka se s rozmazaným make-upem a monoklem pod okem probouzí na lavičce. Prochází okolo ní několik lidí, kteří se na ni divně zírají.

Zuzka se chytá za hlavu, která jí třeští.

Zapíná mobil, kde vidí zprávu od mamky "Je konec. Domů už se nevracej."

Zuzka mobil bere a zahazuje ho.

INT. VEŘEJNÉ ZÁCHODY - DEN

Zuzka stojí před zrcadlem a dělá si nový make-up. Z kabelky ještě vytahuje hřeben a rozčesává si rozčuchané vlasy.

Nanáší si rtěnku.

Nakonec si ještě dává žvýkačku a odchází.

EXT. CESTA - NOC

Zuzka kráčí po cestě, když tu najednou slyší auto přijíždějící za ní.

V jejím výrazu lze vidět čiré zděšení.

Auto řídí manželka muže z předchozího dne.

Rychle utíká. Slyší auto zrychlovat. Udýchaně běží, když tu náhle auto zastavuje a žena vybíhá.

ŽENA
Stůj ty děvko!

Tu náhle Zuzka vidí naproti silnice dům, ze kterého slyší hudbu. Zuzka rychle přibíhá k domu.

INT. RETROPARTY, CHODBA - NOC

Zuzka rozráží dveře a rychle utíká dovnitř. Ohlíží se, takže si nevšimá Filipa, do kterého naráží.

Mezitím již žena vtrhne do domu. Hudba se zastaví.

ŽENA
Hej!

Všichni se zastaví. Přestávají tančit, přestávají pít, přestávají mluvit. Sledují, co se děje.

Rozchází se k Zuzce. Dojde až k ní, podívá se na ni a plivá jí přímo do tváře.

ŽENA (CONT'D)
Kurvo.

Odchází.

Chvilí je ticho, pak však DJ zase pouští hudbu.

FILIP
Drink?

ZUZKA
Jo.

CUT TO:

INT. RETROPARTY, OBÝVÁK - NOC

Zuzka s Filipem sedí v obýváku na gauči. Sem tam za nimi projde člověk. Oba drží kelímky s pitím.

Filip kouká na mobil, kde mu vyskakuje oznámení o tom, že mu Julča posílá zprávu.

FILIP

Takže... co se stalo?

ZUZKA

Nic, jen jsem ten zkurveně nejhorší
člověk na světě.... jako vždycky.

Zuzka se falešně usměje.

Filip si mírně usrkává pití, mezitím co Zuzka dopíjí drink do poloviny.

Filip ji s podivem pozoruje.

FILIP

Neboj, s každým levně prodaným
géčkem jsi o něco lepší.

ZUZKA

To užs to zas stihl vyhulit?

FILIP

To už jsi to stihla skoro vypít?

ZUZKA

Kraksny jako já maj zřejmě velkou
spotřebu.

Zuzka se opět falešně pousměje.

Zuzka se znovu napije.

ZUZKA (CONT'D)

A proč hulíš ty?

FILIP

Jak jako proč hulím?

ZUZKA

Nikdo s tímhle nezačne jen tak
bezdůvodně. To už jsem si
ověřila... řekněme, že jsme doma
taková tradiční česká rodina.

FILIP

Proč chlastáš ty?

ZUZKA

Je to takový koloběh. Ničím lidem
život, protože jsem děvka, protože
jsem děvka, tak chlastám a když
chlastám, tak lidem ničím život.

Během toho, co Zuzka mluví, se jí Filip dívá na rty.

Zuzka dopíjí drink. Filip ji s úsměvem pozoruje.

FILIP

Já se takovými věcmi netrápím,
prostě hulím, protože hulím.

ZUZKA

Tak to je teda krutý!

Zuzka se falešně usmívá na Filipa.

Filip se chvíli dívá dolů, pak znova na Zuzku.

FILIP

Ale... od tebe bych si život zničit
nechal.

Zuzka nakloní blíž k Filipovi a dá si pramínek vlasů, který
jí visí přes obličej, za ucho.

ZUZKA

(Sarkasticky)

Tohle zní jako ten nejvíc divnej
kompliment, který mi kdy kdo řek.

FILIP

Tohle JE ten nejvíc divnej
kompliment, který jsem kdy komu
řekl.

Zuzka se poprvé upřímně směje. Ne falešně, ne trapně, pouze
málo, ale reálně.

FILIP (CONT'D)

A ty jsi...

Než Filip stihne větu dopovědět, Zuzka ho políbí.

ZUZKA

(Sarkasticky vážně)

A teď vypadnu, než zničím život i
tobě.

Filip chvíli pouze kouká v transu překvapení před sebe.

Zuzka se odchází směrem ke stolu s drinky, Filip ji opět
pozoruje. Nad místem, kam jde, je vyvěšená cedule s nápisem
retropárty.

Když se Filip otočí, vidí Vaška, jak k němu přichází.

Filip se nervózně usmívá.

FILIP

(Šeptem)

A sakra.

Vašek přijde až k Filipovi.

VAŠEK
Ahoj... můžu si přisednout?

FILIP
Jo... jasně, posluš si.

Filip se mírně odsune, aby naznačil, že si Vašek může sednout.

VAŠEK
Vidíš, jaké má retro úspěch.
Filip přikyvuje a nervózně se pousměje.

VAŠEK (CONT'D)
Tak co, jak se ti vede po... ty víš čem?
Filip si promne rukou pusku a podívá se do země.

FILIP
Jo... je to těžký... ale snažím se na to moc nemyslet, život jde dál že jo.
Chvilí je trapné ticho. Filip se podívá Vaškovi do očí.

FILIP (CONT'D)
A co ty? Pracuješ teď na nějaké z těch svých esejí?

VAŠEK
Ale jo, pracuju teď na textu o vlivu státu na vnější svobodu, přičemž vycházím z konceptu legitimacy pouze negativních práv.

FILIP
Jo... jasně...

VAŠEK
(úsměv)
A ty nemáš ani ponětí, co jsem teďka řekl.

FILIP
Ne?

VAŠEK
To tě chci vidět na společenskéjch vědách.

Oba se smějí.

Vašek se podívá mimo Filipa, jakoby nad něčím přemýšlel. Mírně se ušklíbne.

VAŠEK (CONT'D)

Filipe, mohl bych se tě na něco zeptat?

FILIP

Jasně, o co jde?

Vašek se opět podivně ušklíbne, následně se podívá na Filipa.

VAŠEK

Co přesně se tu noc stalo.

Hudba, jakoby se najednou ztišila.

Filipovi začne tlouct srdce

FILIP

Jak - Jak to myslíš? Jakou noc?

VAŠEK

Vím, že ses měl sejít s Johnym, ještě ten den mi to vykecal.

Filip si promne obličej.

FILIP

Já... Já jsem...

VAŠEK

Vím, že jste měli hulit něco silnějšího. Takže ze mě nedělej laskavě blbce.

Filip se potí.

FILIP

Já... nebyla to moje chyba, prostě...

VAŠEK

Nabyla moje chyba, NEBYLA MOJE CHBYA?!

VAŠEK (CONT'D)

Tohle je přesně to, o čem jsem mluvil. Ty si prostě nemůžeš pomoc. Vždycky si jdeš zahulit, v klidu, všechno je v pohodě, ukradli jste batoh bezďákovi, ale v klidu, co vlastně řeším? Nabídneš děcku drogy a víš, že si vezme, protože tak zoufale potřebuje pozornost a nevykládej mi, jak je s Julčou všechno fajn, protože to, cos tady ještě pět minut zpátky dělal se Zuzkou bylo všechno jen ne fajn!

Oba chvíli přemýšlejí.

Filipovi slzí oči.

FILIP

Páni...

Filip se dívá dolů a nad něčím přemýšlí.

Vašek si promne obličej.

FILIP (CONT'D)

Nebyla to... Víš jaké to je, když
vidíš umírat svého nejlepšího
kámoše přímo před očima, když
vidíš, jak se před tebou dusí a ty
se jen bezmocně díváš jak...

Filip polkne.

Vašek se mírně provinile podívá do země.

FILIP (CONT'D)

Na tohle už žádnou svoji zkurvenou
teorii nemáš, co?

Filip se zvedá, odhazuje kelímek na zem a odchází.

Vašek zamyšleně pozoruje kelímek.

INT. RETROPARTY CHODBA - NOC

Filip vchází do chodby, za ním vykukuje Zuzka.

Filip otevírá dveře, odchází ven a s hlasitým třísknutím
dveře zavírá.

CUT TO BLACK.

INT. POKOJ - DEN

Filipův pokoj je potmělý, žaluzie zatažené. Filip leží ve
své posteli a kouká směrem na žaluzie. Dopadá mu na tvář
oranžové světlo slunce.

Jeho pohled sklouzává na noční stolek, kde leží propiska.
Bere si ji, převalí se na záda a zvedá si ji před oči. S
propiskou otáčí, dokud se neobjeví nápis Praha.

Nějaký moment se na propisku dívá.

Odkrývá peřinu a vstává.

Otevírá knihu, následně sešit, do kterého si ihned píše
nápisy.

MONTÁŽ:

Filip pije kafe.

Detail na Filipa, který si zapisuje slovo "metoda".

Filip bere knihu a zavírá ji.

Filip vytahuje notebook.

Otevírá textový editor.

Filip znova pije kafe, předchozí hrnek lze vidět na stole v popředí.

Filip píše nadpis "Esej na téma: Vědecká metoda".

Detail na Filipa, který něco píše na klávesnici.

Filip kliká na tlačítko "odeslat".

Filip zavírá notebook.

Opírá se a oddechne si.

EXT. BUDOVA - NOC

Filipovu tvář osvítí světlo plamene. Zapaluje si cigaretu marihuany. Schovává si zapalovač a pokračuje dál po chodníku, dívá se do země. Potahuje si a vyfoukne kouř. Potahuje si znovu. Kdesi v dáli se ozývá kašel. Filip pokračuje dál a kašel zesiluje.

Filip se zastaví.

Ozývá se sípání. Filip zírá před sebe. Zhruba dvacet metrů před sebou vidí zeď budovy, kterou Johnny vandalizoval fixem.

Pod pouliční lampou leží Johnny, který sípavě dýchá a drží se za krk.

Filip se nemůže hýbat. Pouze stojí na místě a vyděšeně kouká na dusícího se Johnyho.

Najednou se dusit přestává.

Pouze leží. Nehýbe se.

Filip slyší pouze Filipův zrychlený dech a bušení srdce.

Najednou se Johnyho hlava nepřirozeně otáčí na Filipa a dívá se mu přímo do očí.

V tu chvíli Filipovi zabzučí mobil. Trhne sebou. Johnny mizí.

Filip si otírá rukávem pot z čela a vytahuje si mobil z kapsy. Volá mu Julča.

FILIP

Haló?

JULČA

(z telefonu)

Čáu.

FILIP

No, co potřebuješ?

JULČA

Nic, jen jsem se chtěla zeptat,
jestli je všechno v pohodě?

FILIP

Jo... až na školu je všechno fajn.

JULČA

Vašek mi řekl o tom, co se stalo na
té party.

Filip se zarazí, jakoby zkameněl.

Julča možná ví o polibku.

Polkne.

FILIP

Já...

JULČA

Nemusíme o tom mluvit.

Filipovi se třesou ruce.

JULČA (CONT'D)

Jen to pořád moc nechápu, proč
přesně jste se pohádali.

FILIP

Prostě... prostě jsem už měl trochu
vypito... ale hele, proč se vlastně
tak moc bavíš s Vaškem?

JULČA

Vadí ti to?

Filip zatíná pěst.

FILIP

Jen se ptám.

JULČA

Prostě se jen cítím hrozně sama...

FILIP

Sama? Proč jsi mi nic neřekla,
nějak bych to...

Filip na chvíli mlčí.

JULČA
Vyřešil? Třeba tak, že chceš odjet
do Prahy?

Filip se zarazí.

FILIP
(mírně naštvaně)
Co to s tím má co společného?

JULČA
Já jen nevím proč... jen nevím, co
dělám špatně.

JULČA (CONT'D)
Nevím, co víc mám pro tebe
ještě udělat. Jen o tebe
prostě nechci přijít. Co-

FILIP
Víš co? Na tohle teď fakt
nemám. Promiň ale dneska fakt
ne, čau, měj se.

Filip ukončuje hovor.

Ticho.

Povzdechne si. Dívá se na svoji levou ruku a uvědomí si, že v
ní furt má už prakticky dohořelou cigaretu marihuany.

Odhazuje ji, vytahuje krabičku a otevírá ji. Je prázdná.

FILIP (CONT'D)
Prdele. Problémů přibývá a tráva
dochází.

Filip krabičku schovává.

Rozchází se po chodníku dál.

FADE OUT.

INT. ŠKOLNÍ CHODBA - DEN

Několik lidí vychází z jedné učebny. Po chvíli se ukazuje i
Filip. Před učebnou se zastavuje a rozhlíží se okolo sebe. Za
sebou spatří Vaška, jak za ním spěchá po chodbě.

VAŠEK
Filipe?

Filip se však rychle otáčí a jde opačným směrem.

Předbíhá skupinku lidí. Tu po chvíli předbíhá i Vašek.

INT. SCHODY - DEN

Točité schodiště se line nahoru. Na jeho vrchu vychází rychlou chůzí Filip směrem dolů. Za ním Vašek.

VAŠEK

Čekej!

Filip se před zatočením schodů zastavuje. Vašek stojí nad ním, je otočen směrem na něj, mezitím co on zůstává k Vaškovi zády.

VAŠEK (CONT'D)

Vůbec nechápu, proč... to je jedno.
Chci ti jen předat tohle.

Filip pomalu otáčí hlavu k Vaškovi. Nějakou dobu jen stojí tváří v tvář. Filip pozoruje obálku v ruce Vaška.

VAŠEK (CONT'D)

Pozvánka na Johnyho pohřeb.

Vašek natahuje ruku. Filipovi by stačilo udělat krok, dva a mohl by si ji vzít. Místo toho však jen stojí.

Opět se mu zaslzí oči, otáčí hlavu zpět kupředu. Pomalu odchází po schodech dál dolů. Vašek pomalu stahuje ruku s obálkou.

INT./EXT. - PARKOVIŠTĚ, AUTO - NOC

Zuzka stojí pouze v crop topu na prázdném parkovišti. Zřejmě je jí zima, jelikož má překřížené ruce a třese se.

Přijede auto tak, že je řidič natočený směrem k Zuzce.

Stáhne okénko. Je to Filip.

Zuzka přiběhne, otevře dveře a sedne si na místo spolujezdce.

ZUZKA

Zkurvená zima... a to je teprve září.

Zuzka se přehrabuje v kabelce. Filip hledí před sebe a nad něčím rozmýšlí. Po chvíli nachází pytlíček s marihuanou, který Filipovi podává.

Když si ho chce Filip vzít, všímá si jizev na Zuzčině zápěstí.

Zuzka si pohledu všímá.

Filip si pytlíček bere z Ruky a podá Zuzce dvě stě korun.

FILIP

Potřebuješ někam hodit?

ZUZKA

Ne, radši si někde v tiše umrznu,
než tě poslouchat až do centra.

Odmlčí se.

ZUZKA (CONT'D)

Navíc, stejně mě nemáš kam odvézt.

FILIP

To je to s Vašima tak hrozný?

ZUZKA

Spíš se mnou, podívej se na to, jak
se chovám a podívej se... sám už
ses díval na toto.

Zvedne zápěstí s jizvami.

Filip se podívá z okna.

FILIP

Moje... holka taky měla problém
s... tímto.

Při slově holka Zuzka zvažní. Po dokončení věty už celou
situaci bere vážněji.

FILIP (CONT'D)

Pokaždé, co jsem s ní potřeboval
řešit nějakou sračku, nějaký
problém, skončilo to zhroucením
a... tímhle.

ZUZKA

To mě mrzí.

FILIP

Ne, v pohodě, už je to hádám lepší.

ZUZKA

A jak... jak se jí povedlo přestat?

Filip se ještě více zamyšleně zahledí do dále.

FILIP

Už nemám žádné další problémy...

Filip se otáčí na Zuzku.

FILIP (CONT'D)

A proč... TO děláš ty? A neříkej
mi, že je to proto, že jsi prostě
troska. Víím, že to tak není.

Zuzka se dívá mírně dolů. Evidentně ji není příjemné o těchto
věcech mluvit.

ZUZKA

Asi... asi se chci na chvíli prostě cítit dobře. Vím, že je to blbost.

Chvíli se jí dívá do očí. Chytne ji za ruku.

FILIP

Není to blbost.

Jejich oči se střetnou.

ZUZKA

(Šeptem)

Děláš chybu.

Filip jí ruku mačká ještě o něco víc, na důkaz odhodlání.

Zuzce teče jedna jediná slza.

ZUZKA (CONT'D)

Já tě znič-

Filip Zuzku políbí. Volnou rukou se dotýká jejího obličeje.

Zuzka si odkládá kabelku a přeleeze na Filipa. Znovu se začínají líbat..

Během líbání si Filip sundává kalhoty, Zuzka přestává.

Oddálí se. Tiše a pomalu jí tečou slzy.

Filip ji chce pohladyt po rameni, ale Zuzka ucukne.

ZUZKA (CONT'D)

Já prostě nemůžu.

Zuzka si přesedá zpět na místo spolujezdce a zvedá svou kabelku.

Otevírá dveře a vylézá z auta z auta. Dveře zavírá.

Filip se pouze prázdně dívá před sebe.

INT. ŠKOLA - DEN

Filip sedí v lavici. Má kruhy pod očima, upřeně, téměř až naštvane hledí před sebe. V celé třídě je menší šum. Kamera snímá pouze Filipa.

MATĚJ HRADECKÝ

(MO)

Po konzumaci tedy například LSD pak může následovat úzkost či agresivita. Nejhorší však je, že po požití takové látky pak daný jedinec cítí potřebu užití další dávky drogy...

Filip se nahlas zasměje.

Přednášející ztichne.

Celá třída ztichne.

Zuzka se ustaraně podívá na Filipa.

FILIP

Závislost na LSD? To jako vážně?
Navíc, to že jsou drogy špatné,
wow, to je teda překvapení... To už
všichni moc dobře ví, co ale neví
je, co třeba dělat s člověkem v
tomto stavu.

MATĚJ HRADECKÝ

Nejlepší je ihned zavolat policii
a...

Učitel se odmlčí.

MATĚJ HRADECKÝ (CONT'D)

Podívejte se, Filipe, vím, co se
stalo vašemu kamarádovi a moc mě to
mrzí. Pokud však tuto přednášku
nezvládáte, bylo by nejlepší
kdybyste odešel.

Filip se postaví.

FILIP

Vy, nemáte nejmenší právo o něm
mluvit. Policie? To je vaše zasrané
geniální řešení? Vidíte kamaráda
umírat přímo před vašima očima a
vy...

MATĚJ HRADECKÝ

Filipe prosím okamžitě opusťte
přednášku.

Filip chvíli jen stojí. Nadechne se, jakoby chtěl něco říct.

MATĚJ HRADECKÝ (CONT'D)

Hned!

Filip si bere tašku, zasouvá židli a pomalu odchází.

Prochází okolo učitele.

FILIP

Takoví, jako jste vy, mají na rukou
jeho krev.

Filip otevírá dveře, rychlým krokem z nich vychází. S
hlasitým bouchnutím je zavírá. Zuzka, se ustaraně dívá na
Filipa a při zabouchnutí dveří nadskočí.

INT. POLICIJNÍ STANICE , ČEKÁRNA - DEN

Filip sedí v čekárně na sedadle. Klepe nohou, kouká do země, ruce má na kolenou. Opocené ruce si tře o rifle. Je ve stresu.

Otevřou se dveře vedle sedadla.

POLICISTA

Můžete dál.

Filip se zvedá a vchází do dveří, policista za ním zavírá.

INT. POLICEJNÍ STANICE, VÝSLECHOVÁ MÍSTNOST - DEN

Místnost je téměř prázdná, nachází se v ní pouze stůl a židle naproti dveří.

Na židli si sedá Filip, Policista zůstává stát.

Chvíli k Filipovi stojí zády. Promne si obličej, podívá se nahoru a vydechne.

POLICISTA

Jak se vám vede, Filipe?

Policista se otáčí.

FILIP

Není to ideální, ale... žiju.

Policista na prázdnno polyká a na chvíli mírně nevěřícně zvedá obočí.

POLICISTA

(Mírný falešný úsměv)

Tak to rád slyším, vzhledem k...
smutné události ohledně vašeho
kamaráda...

FILIP

Takže...

Policista přerušuje Filipa.

POLICISTA

Vyšetřování bylo... odloženo pro
nedostatek důkazů. Nebyla nalezena
žádná spojitost mezi vámi, nebo
vlastně kýmkoliv jiným a daným
úmrťm.

Policista se rukama opírá o stůl. Kouká Filipovi do jeho vystrašených očí.

POLICISTA (CONT'D)
(Nahlas)
Anonymní volající nahlašující
incident dodnes nebyl
identifikován. To pro nás byl
konec.

Policista sleduje Filipovu reakci. Filip klepe prstem o stůl.

FILIP
Můžu jít?

POLICISTA
(Nevážně)
Oficiálně již s tímto případem
nebudete nijak nadále spojován,
jste propuštěn.

Filip se zvedá ze židle.

POLICISTA (CONT'D)
Avšak, neoficiálně, si myslím,
že... že moc dobře víte, jak se
celá situace odehrála.

Filip se opět pořádně posadí. Nepouští oči z policisty.

POLICISTA (CONT'D)
Další vypovídací naznačili
vaši... možnou drogovou minulost.
Taktéž popis anonymního volajícího
sedí k vám, ale... žádný přímý
důkaz nalezen nebyl.

Filip se podívá se dolů. Policista se více nakloní k
Filipovi, aby měl hlavu v jeho úrovni.

Filip se opře více dozadu. Oči mu slzí. Má strach.

POLICISTA (CONT'D)
(Tiše)
Tohle je tvoje další a poslední
šance, tak si ji neposer.

Filip se třese.

Policista Filipa ještě nějakou dobu sleduje.

POLICISTA (CONT'D)
(Taktéž tiše)
A teď vypadni.

Filip se rychle s odsunutím židle zvedá a rychlým krokem
odchází. Dveře se za ním zavírají.

EXT. ZASTÁVKA - NOC

Filip sedí na zastávce, v ruce drží marihuanovou cigaretu. Okolí je zalito tmou, pouze lavičku, na které Filip sedí osvětluje teplé světlo pouliční lampy.

Opírá a kouká do POULIČNÍHO SVĚTLA. Jeho zář mu připomíná noc, kdy zemřel Johny.

Přitom, co si potáhne a sleduje lampu, má pocit, jakoby na chvíli zaslechl Johnyho dušení. Třepe se mu ruka. Světlo lampy, jakoby stále sílilo.

Filip se odsune na Lavičce dál od lampy. Kašel a vítr již slyší zcela zřetelně.

BEZDOMOVEC

Máš tu volno?

Filip sebou trhne, jako by ho někdo probudil. Lze vidět pouze siluetu bezdomovce, který má nyní lampu za zády. Filip vydechuje a dívá se dolů.

FILIP

(Zhuleně)

Jo... proč ne.

Bezdomovec si sedá tak, že zakrývá světlo z lampy.

Filip si potahuje a kouř vydechuje dolů. Krátce otáčí hlavu na bezdomovce, pouze aby se podíval, jak daleko sedí, pak ji hned zas otáčí dolů.

Nejednou ho něco napadá. Pomalu otáčí hlavu na bezdomovce. Až teď se kameře a Filipovi odhaluje tvář muže bez domova.

Jedná se o toho samého muže, kterému předtím Filip s Johnym ukradli batoh.

Filip ztuhne a vyjeveně kouká na bezdomovce, který si na klín vytahuje svůj batoh. Přehrabuje se v něm.

Filip otáčí hlavu zpátky dolů a sleduje na marihuanovou cigaretu ve své ruce. Zvedá obočí a znovu se podívá vedle sebe, kde opravdu sedí onen bezdomovec.

Bezdomovec drží v ruce krabicové víno. Odšroubuje vršek a napije se.

Otáčí se na Filipa, který na něj vyjeveně zírá s mírně otevřenou pusou.

BEZDOMOVEC

Blbej začátek září?

Filip stále v překvapení kouká před sebe, pak si odkašle.

FILIP

Jo, dá se to tak říct. Kámoš mě
napráskal poldům za...

Zvedá ruku s marihuanovou cigaretou. Opět hlavu otáčí dále od
bezdomovce, aby jej náhodou nepoznal.

BEZDOMOVEC

Chápu vole. Podvraťák zkurvený.

Bezdomovec se napije.

BEZDOMOVEC (CONT'D)

Mě ňací dva šmejdi pojebali batoh.
Naštěstí ho vodhodili u nejbližšího
křaku. Děcka blbý.

Bezdomovec se opět napije.

FILIP

Jo jo... blbý.

Potahuje si.

BEZDOMOVEC

Jo, jasně, měl jsem tam jen
krabicák a nějakou zasranou deku.

Bezdomovec se na chvíli odmlčí.

BEZDOMOVEC (CONT'D)

Jde spíš vo to, že je to to
poslední, co mi zbylo... po mý
drahý polovičce.

Filip se opět podívá na bezdomovce.

FILIP

Co se jí stalo?

Bezdomovec se napije.

BEZDOMOVEC

Zemřela.

Fouká. Filip ztěžka dýchá.

BEZDOMOVEC (CONT'D)

Nedokázal jsem... a ani nedokážu
bez ní žít, jen takhle přežívat.

FILIP

To mě mrzí...

BEZDOMOVEC

To nemusí, já už jsem stejně v
píči. Zničil jsem si život a už jen
čekám na zubatou.

Opět se napije.

Filip si naposledy potahuje a odhodí marihuanovou cigaretu.

Hledí před sebe a přemýšlí.

Odkáže si.

FILIP

Byl jsem to já.

BEZDOMOVEC

Co?

FILIP

Nechápu jak jsme se teď... no to je jedno. To já s... kámošem jsem vám ukrad ten váš batoh.

Bezdomovec se přestává usmívat. Odmlčí se a opírá se o lavičku. Světlo z pouliční lampy začne dopadat na Filipovu tvář.

BEZDOMOVEC

Sakra... proč?

FILIP

Nevím, já... nevím

Filip polkne. Podívá se bokem mimo bezdomovce.

BEZDOMOVEC

Nevíš, proč si mi ukrad batoh?

FILIP

Já jsem... prostě mi to přišlo vtipné...

Filip se odmlčí. Stále se dívá pryč.

BEZDOMOVEC

To je fakt skvělý ty vole... poslední věc, co mi zbyla po mojí ženě a...

Bezdomovec se napije.

BEZDOMOVEC (CONT'D)

A kde máš vůbec toho svého spolupachatele?

FILIP

Pryč.

Filip se podívá do země.

Přijíždí autobus.

Filip se zvedá. Až teď se znovu dívá bezdomovcovi do očí.

FILIP (CONT'D)
Nechtěl jsem...

BEZDOMOVEC
Běž.

FILIP
Dobře.

Kývne.

Nasedá do autobusu a odjíždí.

INT. AUTOBUS - NOC

Filip jede prázdným autobusem. Drží se za pusu, oči se mu zaplňují slzami, přesto se mu daří nebrečet.

FADE OUT.

INT. KOUPELNA - DEN

V koupelně je ticho a tma.

Lze slyšet přibližující se kroky.

Rozsvítí se světlo, otevírají se dveře a Filip vchází dovnitř. Má prázdný výraz.

Bere kartáček, namáčí ho do vody, dá si na něj pastu a čistí si zuby.

Celou dobu od svého příchodu hledí dolů.

Po chvíli...

Domývá si zuby, vyplivuje zubní pastu a oplachuje si kartáček, když ho však chce vrátit zpět na umyvadlo, upadne mu.

Dřepne si a zvedá ho. Když už ho chce položit na umyvadlo, omylem se podívá na svůj odraz v zrcadle.

Chvíli jen pozoruje svůj odraz.

Hledí si přímo do očí. Do duše...

Slzí mu oči.

Svraští se mu obličej, jakoby začínal brečet, místo toho si rukou však zakryje pusu a pouze ztěžka dýchá. Uhýbá očima od zrcadla.

Už mu zase jen slzí oči.

Nadechne se.

Opět se podívá před sebe, přímo svému odrazu do očí.

Když se tak však dívá na svůj odraz, nezvládá to a opět propukne v brek.

Brečí a u toho se stále dívá sám sobě do očí.

Propadá záchvatu breku. Rudne.

Přitom, co se sám sobě stále dívá do očí, na sebe v zrcadle zařve.

CUT TO:

INT. ŠKOLA - DEN

Filip sedí v lavici. KAMERA opět snímá pouze Filipa, který vypadá unaveně. Má červené oči a pod nimi kruhy. Jeho kůže je jinak bledá.

MATĚJ HRADECKÝ

Tak do je pro dnešek vše.

Okolní zvuky naznačují, že se ostatní pomalu balí. Filip sedí s prázdným výrazem. Když někdo těsně kolem něj prochází, začíná vnímat.

Odkašlává si. Balí si postupně sešit a propisku do tašky.

Když se zohýbá, aby batoh zvedl, někdo přichází před lavici.

Všichni ostatní už odešli. Filip zvedá tašku a všímá si ženy stojící před ním.

Podívá se nahoru. Je to Zuzka.

Má ve tváři svůj typický otrávený výraz, když však spatří Filipovu zmařenou tvář, její otrávený výraz přechází do ustaraného.

Filip skloní hlavu dolů do strany a polkne. Zřejmě mu situace není komfortní.

Zuzka něco vytahuje z kapsy. Je to fix, který jí předtím Filip půjčil. Filip zvedá hlavu.

Zuzka mu fix podá, Filip si jej vezme. Zuzka se podívá doleva, zpátky na Filipa, následně se do leva otočí a odchází.

Filip si mezitím strká sešit do tašky.

Než stihne Zuzka odejít, Filip se na ni podívá. Zuzka na něj také. Jejich pohledy se střetnou.

Zuzka se na chvilku zastaví, pousměje se a odchází ze třídy pryč.

Filip se nadechne. Zvedá se a odchází ze záběru.

EXT. ZASTÁVKA - MODRÁ HODINA

Zastávka je prázdná a tichá. Město ještě spí. Filip stojí a kouká na městskou krajinu.

Přemýšlí.

Má rozhodnutý jistý výraz. Sahá do kapsy pro telefon. Kliká na ikonku na telefonu a vyhledává Julču. Rozklikne její jméno, objeví se její fotka. Zde se divákům poprvé odhaluje její fotka.

Jistě kliká na tlačítko a mobilní telefon si přikládá k uchu.

Telefon vyzvání.

Julča jej zvedá. Ozývá se šum.

Filip si odkašlává.

FILIP

Ahoj... musím ti něco říct.

Na druhé straně se ozývá pouze šum.

JULČA

(roztřepaným hlasem, z telefonu)

Filipe... musíme se rozejít. Já už... já už takhle prostě... já už nemůžu.

FILIP

(klidně)

Dobře.

Šum.

JULČA

To je všechno? Dobře?

Filip polkne a podívá se bokem od telefonu.

FILIP

Mrzí mě to. Mrzí mě to, že tě nemiluju... už dlouho. Mrzí mě to, že jsem tě málem... že jsem tě v podstatě podvedl.

Šum. Dlouhý šum.

Ozve se popotahování z telefonu.

JULČA

Proč?

FILIP

Protože jsem špatný člověk.

Šum.

JULČA

(třesoucím se hlasem)

Proč jsi mi to prostě neřekl?

Vždycky jsi tvrdil, jak je všechno

FAJN, jak se nic neděje...

FILIP

Bál jsem se... opustit tě...

Šum.

FILIP (CONT'D)

Aby sis něco neudělala. Ve výsledku
jsem to jenom zhoršil.

Šum

FILIP (CONT'D)

Hodně štěstí v životě... mrzí mě
to, Julčo.

JULČA

Ale-

Filip ukončuje hovor.

Pomalu si dá mobil do kapsy.

Oddechne si.

Filip opět sleduje městskou krajinu, ke které vede cesta. Po
cestě pomalu vyjíždí autobus.

Přijíždí až k Filipovi.

Otevírají se dveře. Filip se nadechne.

Vstupuje do autobusu. Dveře se zavírají a autobus odjíždí.

FADE OUT.

EXT. HŘBITOV - DEN

FADE IN:

Kamera zabírá stromy ze spodu. Lze slyšet pouze přírodu.

Ozývají se kroky. Stále se přibližují a přibližují.

Do záběru vchází Filip. Zastaví se.

Slzí mu oči. Dívá se nahoru a následně opět dolů.

Až nyní kamera odhaluje, že se nachází před hrobem Johnyho.

Chvíli se jen tak dívá na hrob.

Nadechne se a sáhne si pro něco do kapsy. Vytahuje fix a něco mimo záběr napíše na hrob.

Fix si schovává do kapsy a naposledy se na hrob podívá.

Se slzami v očích se pousměje a pomalu odchází.

Až nyní se odhaluje nápis na hrobě "Promiň".

FADE OUT.

ZAČÁTEK MONTÁŽE ZBYTKU ŠKOLNÍHO ROKU, HUDBA:

KOŠ

Filip přichází ke koši a vyhazuje do něj krabičku i svůj zapalovač.

FILIPŮV POKOJ

Filip sedí v pokoji s otevřeným notebookem. Dopisuje ročníkovou práci na téma "výuka prevence vůči užívání omamných látek".

ŠKOLA

Filip vychází z místnosti, kde sedí čtyři učitelé, včetně Matěje Hradeckého. Učitelé se usmívají a pokývují na sebe.

KOLEJ

Filip klepe na dveře jednoho z pokojů. Nese v ruce dvě piva.

Otevírá mu Jirka, který se na něho mírně zmateně dívá. Filip zvedá ruce a odhaluje dvě plechovky piva.

Jirka se pousměje a ustoupí dozadu. Filip vchází dovnitř.

Jirka zavírá dveře.

FILIPŮV POKOJ

Filip se dívá na mobil. Hledá nejlevnější ubytování v Praze.

FILIPŮV POKOJ

Filip si dobaluje poslední kus oblečení. Zavírá kufr.

Stojí s oběma kufry ve dveřích a dívá se po pokoji. Naposledy se nadechne a z téměř prázdného pokoje odchází.

INT. SCHODIŠTĚ - ZLATÁ HODINA

Vašek prochází prázdnou chodbou. Vchází do točitého schodiště. Jde směrem nahoru.

Zabočí, když tu naráží na Filipa, který se nachází pouze pár schodů před ním. Oba se zastaví.

Pouze na sebe hledí. Vašek poněkud ve stresu oddechuje. Filip se na něj pouze vážně dívá.

Vašek otevírá pusku, jako by se chystal něco říct, něco vysvětlit, než to však stíhá Filip před sebe pomalu natahuje ruku.

Vašek zavírá pusku, polyká a přichází blíže k Filipovi o pár schodů. Když už stojí u něho, pomalu natahuje ruku taktéž.

Filip s Vaškem si ruce stisknou, následně je oba opět stáhnou vedle těla.

Vašek zvedá hlavu a dívá se Filipovi přímo do očí. Filip se na Vaška dívá vážně.

Filip si spraví popruh na batohu a obchází Vaška, který se stále nevěřícně dívá před sebe.

Po chvíli taktéž odchází výš po schodech.

INT. AUTO - SVÍTÁNÍ

Filip sedí v potmělém autě. Začíná svítat.

Zastaví před semaforem. Klepe prsty po volant.

Vidí, jak chodci dostanou zelenou a na přechod vejde Julča s Vaškem, kteří se drží za ruce.

Filip se mírně ušklíbne. Sleduje je. Kouká na kliku od dveří. Přemýšlí, jestli má nějak zasáhnout. Julča s Vaškem dojdou až na konec přechodu.

Auto za ním troubí. Uvědomí si, že má zelenou. Odjíždí.

POZDĚJI...

Filip jede směrem k vycházejícímu slunci.

Přestože zřejmě přemýšlí nad mnoha věcmi, ví, že to nejtěžší má už za sebou a konečně si může na chvíli oddechnout.

Projíždí okolo cedule s přeškrtnutým nápisem Zlín.

Povzdechne si a něco zapíná na mobilu.

Z rádia začne hrát píseň Signální od Chinaski.

Filip stále hledí prázdně na silnici.

Jak se písnička blíží k refrénu, Filipovi více a více slzí oči.

Až dojde ke větě "až se zase budu cítit jako Karel Gott", Filip se pousměje.

Pomalu začíná některé části písničky zpívat.

HUDBA

Za spoustu dní, možná za
spoustu let, až se mi
rozední, budu ti vyprávět. Na
první signální, jak jsem
vobletěl svět, jak tě to
vomámí a nepustí zpět, jaký
si to uděláš takový to máš.

FILIP

(Potichu)
Na první signální...
Jak tě to vomámí...
Jaký si to uděláš takový to
máš.

ČERNÁ

HUDBA (CONT'D)

Jaký si to uděláš takový to
máš.

FILIP (CONT'D)

(Zřetelněji)
Jaký si to uděláš, takový to
máš.

KONEC